

ธวัชชัย อุตสาสาร (๒๕๕๙) ผลการใช้เชือกจับเดินแถว ที่มีต่อพฤติกรรมไม่ยอมเข้าแถวแตกแถว และวิ่งออกจากแถว ห้องเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาอายุแรกเกิด - ๖ ปี ในศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดลำปาง ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๙

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ ๑. เพื่อศึกษาพฤติกรรมไม่ยอมเข้าแถวแตกแถว ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังการใช้เชือกจับเดินแถว ๒. เพื่อเปรียบเทียบ พฤติกรรมไม่ยอมเข้าแถวแตกแถว ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลัง การใช้เชือกจับเดินแถว กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนที่บกพร่องทางสติปัญญา ซึ่งมีอายุ ๖ ปี เพศ หญิง จำนวน ๑ คน ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นบุคคลบกพร่องทางสติปัญญา ที่มีไม่ยอม เข้าแถวแตกแถวในห้องเรียน ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ ที่มารับบริการในศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง เครื่องมือการวิจัยคือ ๑. แบบการวิเคราะห์ พฤติกรรมชอบไม่ยอมเข้าแถว แตกแถว ก่อนการใช้เชือกจับเดินแถว ๒. แผนการใช้เชือกจับเดินแถว ๓. พฤติกรรมไม่ยอมเข้า แถวแตกแถว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย นำเสนอในรูปแบบของตาราง และการ แสดงกราฟเปรียบเทียบประกอบความเรียงเชิงพรรณนา ซึ่งผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ในระยะเวลาที่ ๑ (A1) หรือระยะก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่ ยอมเข้าแถวแตกแถว เท่ากับ ๑.๘ ครั้ง ระยะที่ ๒ (B) หรือระยะการทดลองมีค่าเฉลี่ยของ ความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่ยอมเข้าแถวแตกแถว เท่ากับ ๑.๓ ครั้ง ระยะที่ ๓ (A2) หรือระยะถอด ถอนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่ยอมเข้าแถวแตกแถว เท่ากับ ๐.๖ ครั้ง ภาพสถิติ ๑ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่ยอมเข้าแถวแตกแถว

แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่ยอมเข้าแถวแตกแถว ในระยะเวลาที่ ๑ (A1) มีค่าเท่ากับร้อยละ ๖๐ และในระยะเวลาที่ ๒ (B) มีค่าเท่ากับร้อยละ ๔๓ ซึ่งมีค่า น้อยกว่าระยะ ที่ ๑ (A1) ส่วนในระยะเวลาที่ ๓ (A2) ค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ที่มีพฤติกรรมไม่ยอม เข้าแถวแตกแถว มีค่าเท่ากับร้อยละ ๒๐ ซึ่งมีค่าลดลงมากอย่างเห็นได้ชัด โดยระยะเวลาที่ ๑ (A1) เด็กแสดงพฤติกรรม ดังนี้ การไม่ยอมเข้าแถวแตกแถว ส่วนในระยะเวลาที่ ๓ (A2) เด็กแสดง พฤติกรรม ดังนี้ นักเรียนลดการแสดงพฤติกรรมไม่ยอมเข้าแถวแตกแถว